

V. DIN JURISPRUDENȚA CCR

**NECONSTITUȚIONALITATE (M. OF. NR. 69/1.02.2016):
ART. 493 („PROCEDURA DE FILTRARE A RECURSURILOR”)
ALIN. (5) COD PROCEDURĂ CIVILĂ.
SINTAGMA „SAU CĂ RECURSUL ESTE VĂDIT NEFONDAT”**

De Redacția ProLege

ABSTRACT

Regarding the case law of the Constitutional Court of Romania

As a result of the activity carried out by the Constitutional Court, several decisions were published (pleas of unconstitutionality granted) in relation to art. 493 (“Procedure of filtering the appeals”) par. (5), art. 509 (“Subject-matter and grounds for review”) par. (1) item 11 and art. 666 (“Approval of enforcement”) of the Code of civil procedure, but also as regards any provisions of the Law on land resources no. 18/1991, Law no. 10/2001 on the legal regime of real estate abusively taken over between 6 March 1945 - 22 December 1989, as well as regarding other legal acts.

Decizia CCR	Actul normativ	Articol	Sumar
D.C.C. nr. 839/2015 (M. Of. nr. 69 din 1 februarie 2016)	Codul de procedură civilă	Art. 493 alin. (5)	Sintagma „sau că recursul este vădit nefondat” din cuprinsul respectivelor dispoziții neconstituțională în raport de dispozițiile art. 21 alin. (3) și art. 24 din Constituție

În M. Of. nr. 69 din 1 februarie 2016, s-a publicat D.C.C. nr. 839/2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 493 alin. (5)-(7) din Codul de procedură civilă.

Obiectul excepției de neconstituționalitate**Art. 493 alin. (5)-(7) Cod procedură civilă**

„(5) În cazul în care completul este în unanimitate de acord că recursul nu îndeplinește cerințele de formă, că motivele de casare invocate și dezvoltarea lor nu se încadrează în cele prevăzute la art. 488 sau că recursul este vădit nefondat, anulează sau, după caz, respinge recursul printr-o decizie motivată, pronunțată, fără citarea părților, care nu este supusă niciunei căi de atac. Decizia se comunică părților.

(6) Dacă raportul apreciază că recursul este admisibil și toți membrii sunt de acord, iar problema de drept care se pune în recurs nu este controversată sau face obiectul unei jurisprudențe constante a Înaltei Curți de Casație și Justiție, completul se poate pronunța asupra fondului recursului, fără citarea părților, printr-o decizie definitivă, care se comunică părților. În soluționarea recursului instanța va ține seama de punctele de vedere ale părților formulate potrivit alin. (4).

(7) În cazul în care recursul nu poate fi soluționat potrivit alin. (5) sau (6), completul va pronunța, fără citarea părților, o încheiere de admitere în principiu a recursului și va fixa termenul de judecată pe fond a recursului, cu citarea părților”.

D.C.C. nr. 839/2015

Prin Decizia nr. 839/2015, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 493 alin. (5) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea „Total Consult Internațional” – S.A. din Dărăști, județul Ilfov, prin administrator judiciar SCP Tudor & Asociații SPRL din București, în Dosarul nr. 13.915/3/2013 al Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția a II-a civilă și a constatat că **sintagma „sau că recursul este vădit nefondat” din cuprinsul acestora este neconstituțională.**

Alte precizări cu privire la D.C.C. nr. 839/2015

Prin aceeași decizie, Curtea a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe și a constatat că dispozițiile art. 493 alin. (6) și (7) din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

**NECONSTITUȚIONALITATE (M. OF. NR. 69/1.02.2016):
ART. 509 („OBIECTUL ȘI MOTIVELE REVIZUIRII”) ALIN. (1)
PCT. 11 COD PROCEDURĂ CIVILĂ.
SINTAGMA „PRONUNȚATE ASUPRA FONDULUI
SAU CARE EVOCĂ FONDUL”**

De Redacția ProLege

Decizia CCR	Actul normativ	Articol	Sumar
D.C.C. nr. 866/2015 (M. Of. nr. 69 din 1 februarie 2016)	Codul de procedură civilă	Art. 509 alin. (1) pct. 11	Sintagma „ <i>pronunțate asupra fondului sau care evocă fondul</i> ” din cuprinsul dispozițiilor art. 509 alin. (1) din Codul de procedură civilă este neconstituțională cu referire la motivul de revizuire prevăzut la pct. 11 din cuprinsul acestora

În M. Of. nr. 69 din 1 februarie 2016, s-a publicat D.C.C. nr. 866/2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 509 alin. (1) pct. 11 și alin. (2) din Codul de procedură civilă.

Obiectul excepției de neconstituționalitate

Art. 509 („Obiectul și motivele revizuirii”) Cod procedură civilă

„(1) Revizuirea unei hotărâri pronunțate asupra fondului sau care evocă fondul poate fi cerută dacă:

(...)

11. după ce hotărârea a devenit definitivă, Curtea Constituțională s-a pronunțat asupra excepției invocate în acea cauză, declarând neconstituțională prevederea care a făcut obiectul acelei excepții.

(2) Pentru motivele de revizuire prevăzute la alin. (1) pct. 3, dar numai în ipoteza judecătorului, pct. 4, pct. 7-10 sunt supuse revizuirii și hotărârile care nu evocă fondul”.

D.C.C. nr. 866/2015

Prin Decizia nr. 866/2015, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate ridicată în Dosarul nr. 4.670/111/2013 al Tribunalului Bihor – Secția I civilă și a constatat că **sintagma „pronunțate asupra fondului sau care evocă fondul” din cuprinsul dispozițiilor art. 509 alin. (1) din Codul de procedură civilă este neconstituțională cu referire la motivul de revizuire prevăzut la pct. 11 din cuprinsul acestora.**

Alte precizări cu privire la D.C.C. nr. 866/2015

Prin aceeași decizie, Curtea a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de aceiași autori în același dosar al aceleiași instanțe și a constatat că dispozițiile art. 509 alin. (2) din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

**NECONSTITUȚIONALITATE (M. OF. NR. 71/1.02.2016):
ART. 35 ALIN. (1) DIN LEGEA FONDULUI FUNCICIAR
NR. 18/1991**

De Redacția ProLege

Decizia Curții Constituționale	Actul normativ	Articol	Sumar
D.C.C. nr. 748/2015 (M. Of. nr. 71 din 1 februarie 2016) - Constituționalitate	Legea fondului funciar nr. 18/1991 (rep. M. Of. nr. 1 din 5 ianuarie 1998; cu modif. ult.)	Art. 35 alin. (1)	Dispozițiile respectivului articol sunt <i>constituționale</i> în măsura în care nu condiționează dobândirea dreptului de proprietate publică prin expropriere de înscrierea acestuia în cartea funciară

În M. Of. nr. 71 din 1 februarie 2016, s-a publicat D.C.C. nr. 748/2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 35 alin. (1) din Legea fondului funciar nr. 18/1991 (rep. M. Of. nr. 1 din 5 ianuarie 1998; cu modif. ult.), precum și ale art. 2 alin. (1) și (2) și art. 24 alin. (1), (1²) și (1⁴) din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997 (M. Of. nr. 8 din 12 ianuarie 2000).

Obiectul excepției de neconstituționalitate

Art. 35 alin. (1) din Legea fondului funciar nr. 18/1991

„Terenurile proprietatea statului sunt acele suprafețe intrate în patrimoniul său în conformitate cu prevederile legale existente până la data de 1 ianuarie 1990 și înregistrate ca atare în sistemul de evidență al cadastrului funciar general și în amenajamentele silvice”.

Alte dispoziții legale relevante**Art. 2 alin. (1) și (2) din Legea nr. 1/2000**

„(1) În aplicarea prevederilor prezentei legi reconstituirea dreptului de proprietate se face pe vechile amplasamente, dacă acestea nu au fost atribuite legal altor persoane. Comisiile de aplicare a legilor fondului funciar, de comun acord cu proprietarii, pot comasa terenurile care urmează să fie retrocedate într-un singur amplasament.

(2) Drepturile dobândite cu respectarea prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991, pentru care au fost eliberate adeverințe de proprietate, proces-verbal de punere în posesie sau titlu de proprietate, rămân valabile fără nicio altă confirmare”.

Art. 24 alin. (1), (1²) și (1⁴) din Legea nr. 1/2000

„(1) Reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor forestiere, pentru diferența dintre suprafața primită prin aplicarea legilor fondului funciar și cea avută în proprietate, persoanelor fizice și juridice sau, după caz, moștenitorilor acestora, se face pe vechile amplasamente.

(...)

(1²) Terenurile din ariile naturale protejate, constituite și declarate astfel potrivit legii, arboretele constituite ca unități-sursă pentru producerea materialelor forestiere de reproducere, plantajele, culturile de plante-mamă pentru producția de butași, înscrise în catalogul național al materialelor de bază, se restituie foștilor proprietari sau moștenitorilor acestora, cu obligația de a le păstra destinația și de a le asigura administrarea prin structuri silvice autorizate. Fostul proprietar poate opta pentru atribuirea unei suprafețe echivalente din fondul forestier proprietate de stat.

(...)

(1⁴) În cazul în care pe vechiul amplasament se află păduri încadrate în grupa I funcțională conform prevederilor Legii nr. 26/1996 – Codul silvic, cu modificările și completările ulterioare, fostul proprietar sau moștenitorii acestuia trebuie să respecte destinația acestora și să permită lucrările de intervenție necesare sau pot opta pentru restituirea unui alt teren, situat în apropierea vechiului amplasament”.

D.C.C. nr. 748/2015

Prin Decizia nr. 748/2015, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate ridicată de Academia Română în Dosarul nr. 1.461/240/2009 al Judecătorei Hațeg – Secția civilă și constată că dispozițiile **art. 35 alin. (1) din Legea fondului funciar nr. 18/1991 sunt constituționale în măsura în care nu condiționează dobândirea dreptului de proprietate publică prin expropriere, de înscrierea acesteia în cartea funciară.**

Alte precizări cu privire la D.C.C. nr. 748/2015

Prin aceeași decizie, Curtea a respins, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1) și art. 24 alin. (1), (1²) și (1⁴) din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar

nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, excepție ridicată de aceeași autoare în același dosar al aceleiași instanțe judecătorești.

De asemenea, Curtea a respins, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (2) din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, excepție ridicată de aceeași autoare în același dosar al aceleiași instanțe judecătorești.

**NECONSTITUȚIONALITATE: ART. 666
(„ÎNCUVIINȚAREA EXECUTĂRII SILITE”)
CODUL DE PROCEDURĂ CIVILĂ**

De Redacția ProLege

Decizia CCR	Actul normativ	Articol	Sumar
D.C.C. nr. 895/2015 (M. Of. nr. 84 din 4 februarie 2016)	Codul de procedură civilă	Art. 666	Dispozițiile respectivului articol privind încuviințarea executării silite sunt neconstituționale

În M. Of. nr. 84 din 4 februarie 2016, s-a publicat D.C.C. nr. 895/2015 cu privire la excepția de neconstituționalitate a art. 641 și art. 666 din Codul de procedură civilă.

Curtea a fost sesizată să se pronunțe asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 29 din Legea nr. 138/2014 pentru modificarea și completarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative conexe.

Curtea, având în vedere art. 62 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, a constatat că obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie reglementarea corespondentă din actul de bază, și anume art. 665 din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 545 din 3 august 2012. Soluția legislativă cuprinsă în această dispoziție, în urma republicării Legii nr. 134/2010 în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 247 din 10 aprilie 2015, a fost preluată în art. 666, text asupra căruia Curtea s-a pronunțat prin respectiva decizie. Art. 666 privește, în esență, încuviințarea executării silite de către executorul judecătoresc.

Obiectul excepției de neconstituționalitate

Art. 641 („Învestirea cu formulă executorie”) Cod procedură civilă

„(1) Titlurile executorii, altele decât hotărârile judecătorești, pot fi puse în executare numai dacă sunt investite cu formulă executorie.

(2) Cererea de investire cu formulă executorie se soluționează de judecătoria în circumscripția căreia se află domiciliul sau sediul creditorului ori al debitorului, după caz, în cameră de consiliu, fără citarea părților. Dacă domiciliul sau, după caz, sediul creditorului se află în străinătate, creditorul va putea depune cererea de investire și la judecătoria în circumscripția căreia se află domiciliul său ales.

(3) Instanța va verifica dacă înscrisul întrunește toate condițiile de formă cerute de lege pentru a fi titlu executoriu, precum și alte cerințe în cazurile anume prevăzute de lege.

(4) Încheierea prin care se respinge cererea de investire cu formulă executorie poate fi atacată numai cu apel de către creditor, în termen de 5 zile de la comunicare.

(5) Încheierea prin care se admite cererea de investire cu formulă executorie nu este supusă niciunei căi de atac, dar legalitatea acesteia poate face obiectul contestației la executare.

(6) Formula executorie are următorul cuprins:

«Noi, Președintele României,

Dăm împuternicire și ordonăm executorilor judecătorești să pună în executare titlul (Aici urmează elementele de identificare a titlului executoriu.) pentru care s-a pronunțat prezenta încheiere de investire cu formulă executorie. Ordonăm agenților forței publice să sprijine îndeplinirea promptă și efectivă a tuturor actelor de executare silită, iar procurorilor să stăruie pentru ducerea la îndeplinire a titlului executoriu, în condițiile legii. (Urmează semnătura președintelui completului și a grefierului.)»

Art. 666 („Încuviințarea executării silite”) Cod procedură civilă

„(1) Cererea de executare silită se soluționează în maximum 3 zile de la înregistrarea ei.

(2) Executorul judecătoresc se pronunță asupra încuviințării executării silite, prin încheiere, fără citarea părților. Motivarea încheierii se face în cel mult 7 zile de la pronunțare.

(3) Încheierea va cuprinde, în afara mențiunilor prevăzute la art. 657 alin. (1), arătarea titlului executoriu pe baza căruia se va face executarea, suma, atunci când aceasta este determinată sau determinabilă, cu toate accesoriile pentru care s-a încuviințat urmărirea, când s-a încuviințat urmărirea silită a bunurilor debitorului, și modalitatea concretă de executare silită, atunci când s-a solicitat expres aceasta.

(4) Încuviințarea executării silite permite creditorului să ceară executorului judecătoresc competent să recurgă, simultan ori succesiv, la toate modalitățile de executare prevăzute de lege în vederea realizării drepturilor sale, inclusiv a cheltuielilor de executare. Încuviințarea executării silite produce efecte pe întreg teritoriul țării. De asemenea, încuviințarea executării silite se extinde și asupra titlurilor executorii care se vor emite de executorul judecătoresc în cadrul procedurii de executare silită încuviințate.

(5) Executorul judecătoresc va respinge cererea de încuviințare a executării silite numai dacă:

1. cererea de executare silită este de competența altui organ de executare decât cel sesizat;

2. hotărârea sau, după caz, înscrisul nu constituie, potrivit legii, titlu executoriu;

3. înscrisul, altul decât o hotărâre judecătorească, nu este învestit cu formulă executorie;

4. creanța nu este certă, lichidă și exigibilă;

5. debitorul se bucură de imunitate de executare;

6. titlul cuprinde dispoziții care nu se pot duce la îndeplinire prin executare silită;

7. există alte impedimente prevăzute de lege.

(6) Încheierea prin care s-a dispus încuviințarea executării silite poate fi supusă controlului instanței de executare pe calea contestației la executare, în condițiile legii. Încheierea prin care se respinge cererea de încuviințare a executării silite poate fi contestată de către creditor, în termen de 15 zile de la comunicare, la instanța de executare”.

D.C.C. nr. 895/2015

Prin Decizia nr. 895/2015, Curtea Constituțională, cu majoritate de voturi, a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că **dispozițiile art. 666 din Codul de procedură civilă sunt neconstituționale**. Curtea a stabilit că acestea contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (4), prin prisma exercitării de către executorii judecătorești a unei activități specifice instanțelor judecătorești, precum și ale art. 21 alin. (3) și art. 124, prin prisma faptului că declanșarea procedurii executării silite este sustrasă controlului judecătoresc, iar, în acest fel, pe de o parte, exigențele dreptului la un proces echitabil, sub aspectul imparțialității și independenței autorității, nu sunt respectate, iar, pe de altă parte, înfăptuirea justiției este „delegată” executorului judecătoresc.

De asemenea, Curtea a reținut încălcarea art. 147 alin. (4) din Constituție, întrucât legiuitorul nu a respectat D.C.C. nr. 458/2009, ignorând exigențele constituționale stabilite prin aceasta.

Alte precizări cu privire la D.C.C. nr. 895/2015

Prin aceeași decizie, Curtea Constituțională a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată cu privire la art. 641 din Codul de procedură civilă, constatând faptul că dispozițiile respectivului articol sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

**NECONSTITUȚIONALITATE (M. OF. NR. 103/10.02.2016):
DISPOZIȚIILE O.U.G. NR. 7/2015 PRIVIND STABILIREA
DESTINAȚIEI UNOR BUNURI IMOBILE CONFISCATE**

De Redacția ProLege

Decizia CCR	Actul normativ	Dispozițiile legale	Sumar
D.C.C. nr. 859/2015 (M. Of. nr. 103 din 10 februarie 2016)	O.U.G. nr. 7/2015 (M. Of. nr. 256 din 16 aprilie 2015)	Dispozițiile respectivei legi	Dispozițiile O.U.G. nr. 7/2015 privind stabilirea destinației unor bunuri imobile confiscate sunt neconstituționale

În M. Of. nr. 103 din 10 februarie 2016, s-a publicat D.C.C. nr. 859/2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor O.U.G. nr. 7/2015 privind stabilirea destinației unor bunuri imobile confiscate (M. Of. nr. 256 din 16 aprilie 2015).

Obiectul excepției de neconstituționalitate

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie O.U.G. nr. 7/2015 privind stabilirea destinației unor bunuri imobile confiscate (M. Of. nr. 256 din 16 aprilie 2015), care cuprinde trei articole.

Art. 1 O.U.G. nr. 7/2015

„(1) Bunurile imobile intrate, prin confiscare, în proprietatea privată a statului pot fi transmise în domeniul public al statului și în administrarea autorităților administrației publice centrale, altor instituții publice de interes național, după caz, sau regiilor autonome de interes național, denumite în continuare entități beneficiare, prin hotărâre a Guvernului, inițiată de Ministerul Finanțelor Publice, în condițiile legii.

(2) Bunurile prevăzute la alin. (1) se dau în administrare entităților beneficiare, la solicitarea acestora, la valoarea stabilită potrivit art. 6 alin. (3) din O.G. nr. 14/2007 pentru reglementarea modului și condițiilor de valorificare a bunurilor intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului, republicată”.

Art. 2 O.U.G. nr. 7/2015

„(1) Bunurile imobile ce fac obiectul prezentei ordonanțe de urgență se preiau pe bază de proces-verbal de predare-preluare încheiat între organul de valorificare și entitatea beneficiară. În toate cazurile, termenul de predare-preluare este de maximum 90 de zile de la data intrării în vigoare a hotărârii Guvernului prevăzute la art. 1 alin. (1).

(2) În situația în care procesul-verbal de predare-preluare nu este încheiat în termenul stabilit în hotărârea Guvernului prevăzută la art. 1 alin. (1), bunurile revin de drept în proprietatea privată a statului și pot fi valorificate conform prevederilor O.G. nr. 14/2007, republicată”.

Art. 3 O.U.G. nr. 7/2015

„(1) Bunurile imobile confiscate aflate în procedura de valorificare prin licitație publică la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență sunt supuse prevederilor O.G. nr. 14/2007, republicată, până la finalizarea procedurii de licitație publică.

(2) Dacă procedura de valorificare prin licitație publică nu s-a finalizat cu adjudecarea bunului imobil, acesta poate intra sub incidența prevederilor prezentei ordonanțe de urgență”.

D.C.C. nr. 859/2015

Prin Decizia nr. 859/2015, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate ridicată direct de Avocatul Poporului și a constatat că **dispozițiile O.U.G. nr. 7/2015 privind stabilirea destinației unor bunuri imobile confiscate sunt neconstituționale.**

**NECONSTITUȚIONALITATE: (M. OF. NR. 110/12.02.2016):
ART. 5 ALIN. (1) DIN LEGEA NR. 10/2001 PRIVIND REGIMUL
JURIDIC AL UNOR IMOBILE PRELUATE ÎN MOD ABUZIV
ÎN PERIOADA 6 MARTIE 1945 - 22 DECEMBRIE 1989**

De Redacția ProLege

Decizia CCR	Actul normativ	Dispozițiile legale	Sumar
D.C.C. nr. 841/2015 (M. Of. nr. 110 din 12 februarie 2016)	Legea nr. 10/2001 (rep. M. Of. nr. 798 din 2 septembrie 2005; cu modif. ult.)	Art. 5 alin. (1)	Dispozițiile art. 5 alin. (1) sunt neconstituționale

În M. Of. nr. 110 din 12 februarie 2016, s-a publicat D.C.C. nr. 841/2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 10/2001 (M. Of. nr. 798 din 2 septembrie 2005; cu modif. ult.) privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989.

Obiectul excepției de neconstituționalitate

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 5 alin. (1) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989.

Art. 5 alin. (1) Legea nr. 10/2001

„(1) Nu sunt îndreptățite la restituire în natură sau la măsuri reparatorii în echivalent persoanele care au primit despăgubiri potrivit acordurilor internaționale încheiate de România privind reglementarea problemelor financiare în suspensie, enumerate în anexa nr. 1 care face parte integrantă din prezenta lege”.

D.C.C. nr. 841/2015

Prin Decizia nr. 841/2015, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate ridicată în Dosarul nr. 18.648/3/2008 al Tribunalului București - Secția a V-a Civilă și a constatat că **dispozițiile art. 5 alin. (1) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989 sunt neconstituționale.**

**NECONSTITUȚIONALITATE: (M. OF. NR. 117/16.02.2016):
ART. 137 ALIN. (3), (4) ȘI (5)
DIN REGULAMENTUL CAMEREI DEPUTAȚILOR**

De Redacția ProLege

Decizia CCR	Actul normativ	Dispozițiile legale	Sumar
D.C.C. nr. 30/2016 (M. Of. nr. 117 din 16 februarie 2016)	Regulamentul Camerei Deputaților (rep. M. Of. nr. 437 din 18 iunie 2015 cu modif. ult.)	Art. 137	Dispozițiile art. 137 alin. (3), (4) și (5) din Regulamentul Camerei Deputaților sunt neconstituționale.

În M. Of. nr. 117 din 16 februarie 2016, s-a publicat D.C.C. nr. 30/2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Regulamentului Camerei Deputaților (rep. M. Of. nr. 437 din 18 iunie 2015 cu modif. ult.)

Obiectul excepției de neconstituționalitate

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 137 din Regulamentul Camerei Deputaților (rep. M. Of. nr. 437 din 18 iunie 2015 cu modif. ult.)

Art. 137 din Regulamentul Camerei Deputaților

„(1) Reexaminarea legii de către Camera Deputaților, în urma cererii făcute de Președintele României în temeiul art. 77 alin. (2) din Constituția României, republicată, va avea loc în termenul prevăzut de Biroul permanent, care nu poate fi mai mare de 30 de zile de la primirea cererii. Reexaminarea legii se efectuează mai întâi de Camera Deputaților dacă aceasta a fost prima Cameră sesizată.

(2) Cererea Președintelui României privind reexaminarea unei legi este de competența comisiei permanente care a fost sesizată în fond cu proiectul de lege sau cu propunerea legislativă respectivă; deputații pot depune propuneri de texte care au legătură cu problemele sesizate de Președintele României în cererea de reexaminare, în termenul prevăzut de Biroul permanent pentru depunerea amendamentelor.

(3) *Raportul comisiei se supune dezbaterii plenului Camerei Deputaților, după regulile procedurii legislative, și:*

a) în cazul în care textele care au legătură cu cererea de reexaminare au fost modificate în totalitate sau parțial, legea, cuprinzând aceste texte reexamine, se trimite Senatului;

b) în cazul în care textele reexamine nu au fost adoptate, legea se trimite Senatului în forma adoptată inițial de către Parlament.

(4) *În situația în care Camera Deputaților este Cameră decizională, comisia permanentă care a fost inițial sesizată în fond cu proiectul de lege sau cu propunerea legislativă respectivă va întocmi raportul asupra cererii de reexaminare, în conformitate cu alin. (2) și (3), având în vedere și varianta legii adoptată de Senat.*

(5) *În cazul în care textele care au legătură cu cererea de reexaminare au fost modificate în totalitate sau parțial, legea adoptată, cuprinzând aceste texte reexamine, se trimite Președintelui, în vederea promulgării. Dacă textele reexamine nu au fost adoptate, legea se trimite Președintelui în forma adoptată inițial de către Parlament."*

D.C.C.nr.30/2016

Prin Decizia nr. 30/2016, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate formulată de un număr de 84 de deputați și a constatat că **dispozițiile art. 137 alin. (3), (4) și (5) din Regulamentul Camerei Deputaților, modificat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 106/2015, sunt neconstituționale.**

**NECONSTITUȚIONALITATE (M. OF. 117/16.02.2016):
ART. 56 ALIN. (2) ȘI (3) DIN REGULAMENTUL
ACTIVITĂȚILOR COMUNE ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ȘI SENATULUI**

De Redacția ProLege

Decizia CCR	Actul normativ	Dispozițiile legale	Sumar
D.C.C. nr. 31/2016 (M. Of. 117 din 16 februarie 2016)	Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului	art. 56 alin. (2) și (3)	Dispozițiile art. 56 alin. (2) și (3) sunt neconstituționale

În M. Of. 117 din 16 februarie 2016, s-a publicat D.C.C. nr. 31/2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 56 alin. (2) și (3) din Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului.

Obiectul excepției de neconstituționalitate

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 56 alin. (2) și (3) din Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului.

Art. 56 alin. (2) și (3) din Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului

„(1) Președintele României are dreptul, înainte de a promulga legea, să solicite ambelor Camere, printr-o cerere motioată, o nouă deliberare asupra legii sau a unor articole din lege adoptate în ședința comună a celor două Camere. Cererile de reexaminare a legilor adoptate în ședințe comune se trimit spre dezbateră comisior sesizate inițial în fond. Cererile de reexaminare a legilor pentru care Guvernul și-a angajat răspunderea se trimit, spre dezbateră, comisior în a căror competență intră materia reglementată de respectivele legi. În cadrul cererii de reexaminare, Parlamentul poate să modifice în totalitate sau parțial textele care au legătură cu cererea de reexaminare, inclusiv prin recorelarea dispozițiilor legii.

(2) În cazul în care textele care au legătură cu cererea de reexaminare au fost modificate în totalitate sau parțial, legea, cuprinzând aceste texte reexaminare, după adoptare, se trimite Președintelui României în vederea promulgării.

(3) În cazul în care textele reexaminare nu au fost adoptate, legea se trimite spre promulgare în forma adoptată inițial de către Parlament”.

D.C.C. nr. 31/2016

Prin Decizia nr. 31/2016, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate formulată de un număr de 84 de deputați și 14 senatori și a constatat că **dispozițiile art. 56 alin. (2) și (3) din Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului sunt neconstituționale.**

**NECONSTITUȚIONALITATE: ART. UNIC PCT. 2 SUBPCT. 4
ȘI PCT. 4 DIN LEGEA PRIVIND APROBAREA
O.U.G. NR. 21/2015 PENTRU MODIFICAREA LEGII NR. 165/2013
PRIVIND MĂSURILE PENTRU FINALIZAREA PROCESULUI
DE RESTITUIRE A IMOBILELOR PRELUATE ÎN MOD ABUZIV**

De Redacția ProLege

Decizia CCR	Actul normativ	Articole	Sumar
D.C.C. pronunțată în ședința din 16 decembrie 2015	Legea privind aprobarea O.U.G. nr. 21/2015	Art. unic pct. 2 subpct. 4 și pct. 4	Dispozițiile art. unic pct. 2 subpct. 4 și ale art. unic pct. 4 – referitor la art. VII din O.U.G. nr. 21/2015 – din Legea privind aprobarea O.U.G. nr. 21/2015 sunt neconstituționale

Potrivit comunicatului de presă publicat pe site-ul Curții Constituționale (www.ccr.ro), în ședința din 16 decembrie 2015, Curtea s-a reunit pentru a soluționa, în cadrul controlului anterior promulgării, obiecția de neconstituționalitate formulată de Președintele României asupra Legii privind aprobarea O.U.G. nr. 21/2015 pentru modificarea și completarea Legii nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, precum și a art. 3 din O.U.G. nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România.

Obiectul controlului de constituționalitate

Art. unic pct. 2 subpct. 4 din Legea privind aprobarea O.U.G. nr. 21/2015

„Președintele Comisiei Naționale are vot egal cu ceilalți membri și, prin derogare de la prevederile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, nu este asimilat calității de conducător al autorității publice”.

Art. unic pct. 4 din Legea privind aprobarea O.U.G. nr. 21/2015

„Se exonerează de la plata amenzilor civile stabilite în temeiul art. 24 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, președintele Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor și, respectiv, președintele Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor”.

D.C.C. pronunțată în ședința din 16 decembrie 2015

Prin Decizia pronunțată în ședința din 16 decembrie 2015, Curtea Constituțională, cu majoritate de voturi, a admis obiecția de neconstituționalitate și a constatat că **dispozițiile art. unic pct. 2 subpct. 4 și ale art. unic pct. 4 – referitor la art. VII din O.U.G. nr. 21/2015** – din Legea privind aprobarea O.U.G. nr. 21/2015 pentru modificarea și completarea Legii nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, precum și a art. 3 din O.U.G. nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România **sunt neconstituționale**.

Alte precizări cu privire la respectiva decizie

Referitor la dispozițiile art. unic pct. 2 subpct. 4 din lege, potrivit cărora *„Președintele Comisiei Naționale are vot egal cu ceilalți membri și, prin derogare de la prevederile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, nu este asimilat calității de conducător al autorității publice”*, Curtea a reținut că derogarea impusă de textul criticat are efect direct în stabilirea cadrului procesual în care instanța va putea analiza actul administrativ contestat sau refuzul nejustificat de a soluționa o cerere, inclusiv în ceea ce privește stabilirea calității procesuale a autorității publice și procedura executării silite a unei hotărâri judecătorești definitive. Etapa judecătorească a recunoașterii dreptului pretins sau a interesului legitim, anularea actului și repararea pagubei trebuie să fie o etapă efectivă care se bucură de toate garanțiile recunoscute dreptului de acces liber la justiție. De asemenea, Curtea a reținut că, prin derogarea impusă de textul criticat, legiuitorul a intrat în sfera puterii judecătorești, ceea ce încalcă principiul separației puterilor în stat. Astfel, prin implicațiile practice ale textului de lege criticat se ajunge la încălcarea prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (4), art. 21 și art. 52 alin. (1).

În ceea ce privește dispozițiile art. unic pct. 4 – referitor la art. VII din O.U.G. nr. 21/2015, potrivit cărora *„Se exonerează de la plata amenzilor civile stabilite în temeiul art. 24 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, președintele Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor și, respectiv, președintele Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor”*, Curtea a reținut că singura modalitate de punere în executare a hotărârilor judecătorești definitive prin care instanța a stabilit în sarcina autorității publice obligația de a face este cea prevăzută de dispozițiile art. 24 din Legea nr. 554/2004 – referitoare la posibilitatea ca, la cererea creditorului, instanța de executare să aplice conducă-

torului autorității publice sau, după caz, persoanei obligate o amendă de 20% din salariul minim brut pe economie pe zi de întârziere. Astfel, prin exonerarea reglementată de textul criticat este afectată singura posibilitate de a asigura punerea în executare a hotărârilor judecătorești definitive, prin care s-a stabilit în sarcina Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor/Comisiei Naționale de Compensare a Imobilelor obligația de a face, ceea ce contravine prevederilor art. 21 din Legea fundamentală și art. 6 par.(1) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Pentru a vedea respectivul comunicat de presă vizitați site-ul Curții Constituționale (www.ccr.ro).